

הוצאה לפועל, לשכת ראשון לציון

תיק

תיק איחוד לחייב מוגבל

בפני כב' הרשם יחיאל נויזץ

בקשה מספר: 133 מתאריך 14 יוני 2026

סוג הבקשה: 988 בקשה כללית

המבקש: זוכה 1,1

בעניין: חייב 1,

תיאור הבקשה: רצ"ב תגובת הזוכה

החלטה

ביום 6.6.26 ניתנה החלטתי בתיק זה, לאחר שמצאתי מקום לבחון באופן יזום את גובה הריביות בתיקי החייבת.

מבוא ורקע עובדתי:

עסקינן בתיק איחוד הכולל שני תיקי הוצל"פ אשר נפתחו נגד החייבת בשנת 2004 בגין חובות לזוכה, עיריית חולון.

להלן פרטי התיקים:

עילת החוב בפתיחה בתיק מס' _____ בסך 14,825 ₪ (תיק מסוג פס"ד כספי)

עילת החוב בפתיחה בתיק מס' _____ בסך 3,118 ₪ (תיק מסוג שטרות)

ביום 18.6.2017 הוגשה בקשה מטעם החייבת להכריז עליה כמוגבלת באמצעים (להלן: **הבקשה"**). בצירוף שאלון, כתב ויתור על סודיות ומסמכים בנוגע להכנסותיה והוצאותיה.

ביום 19.6.2017 ניתנה החלטה בבקשה הנ"ל, ובמסגרתה הוחלט לאחד את כל תיקי ההוצאה לפועל והחייבת הוכרזה כחייבת מוגבלת באמצעים.

לאורך השנים נפתחו תיקים נוספים כנגד החייבת אשר צורפו לתיק האיחוד. במועדים שונים התיקים הוצאו מתיק האיחוד לאור הסדרי פשרה/בקשות זוכים.

מיום פתיחת תיק האיחוד, החייבת עומדת בצו תשלומים שנקבע אך משלמת לסירוגין (חוב בפיגור על סך 1,150 ₪).

עד כה נגבו בתיק 56,210 ₪.

גובה החוב בתיק האיחוד עומד נכון להיום ע"ס 127,331 ₪.

נסיבות החייבת:

החייבת בתיק הינה אלמנה בת 71 + 3 (בגירים).

בעת פתיחת התיקים בשנת 2004 הייתה החייבת בת 49.

החייבת עם רקע רפואי מורכב הנתמך באסמכתאות.

החייבת הינה שכירה ועובדת למחייתה בטיפול בקשישים ומשתכרת בסך 2,300 ₪ (כך עולה מטופס שאלון משנת 2021).

עיקר הכנסותיה הינן מקצבאות שאירים בסך 1,169 ₪ , קצבת אזרח ותיק 2,137 ₪ -בסך כולל של 3,306 ₪ . (שאלון משנת 2021).

לאורך השנים ניתן לראות כי החייבת בהתאם ליכולתה הכלכלית הגישה בקשות להפחתת צו תשלומים אך לא חדלה מלעמוד בהתחייבויותיה כלפי הזוכה גם כאשר נפלה לחולי וגם כאשר חוותה את אובדן בעלה המנוח ז"ל (בשנת 2012), וכן במהלך אירועים כמו אובדן בנה ז"ל , התמכרות בנה הבכור לסמים, וכיו"ב, אף בתקופות אלו החייבת הראתה את מאמציה הכנים לפרוע את החוב.

יחד עם זאת, לאורך בתקופה לא היו בקשות זוכים להגדלת תשלומים או לחקירת החייבת. כאמור, ביום 6.6.2026 הוריתי לזוכה להגיש תגובתו בעניים הפעלת סמכותי עפ"י סעיף 4א81 לחוק ההוצאה לפועל תשכ"ז-1967 (להלן: "החוק").

טיעון הזוכה:

ביום 16.6.2025 הזוכה הגישה תגובתה לעניין הפחתת הריביות ודמי הפיגורים וציינה בהתנגדותה כי דין הריבית כדין החוב לתשלום, בהסתמך על סעיפים 1-2 וסעיף 7 לחוק הרשויות המקומיות (ריבית והפרשי הצמדה על תשלומי חובה) תש"ס-1980.

סמכות רשם ההוצאה לפועל להפחתת ריביות

סמכות רשם ההוצאה לפועל להפחתת ריביות מעוגנת בסעיף 4א81 לחוק ההוצאה לפועל, תשכ"ז-1967, אשר תוקן ביום 1.1.25 כדלקמן:

"4א81. רשם ההוצאה לפועל רשאי, מיוזמתו או לפי בקשת החייב ולאחר שנתן לזוכה הזדמנות לטעון את טענותיו, להפחית את תוספת הריביות ודמי הפיגורים הנצברים בתיק ההוצאה לפועל, ובלבד שריבית הבסיס כהגדרתה בסעיף 2ב69 וריבית לפי סעיף 2(א) לחוק פסיקת ריבית והצמדה לא יופחתו אלא מטעמים מיוחדים שיירשמו"

סעיף 4א81 בנוסחו הקודם, טרם התיקון, קבע כדלקמן:

"רשם ההוצאה לפועל רשאי, מיוזמתו או לפי בקשת החייב ולאחר שנתן לזוכה הזדמנות לטעון את טענותיו, להפחית, מטעמים מיוחדים שיירשמו, את תוספת הריביות הנצברות בתיק ההוצאה לפועל".

הסעיף תוקן במסגרת תיקון (תיקון מס' 9 התשפ"ד – 2023) לחוק פסיקת ריבית והצמדה התשכ"א-1961. עם תיקוני המשנה בחקיקה נוספת אשר נקבעו בתיקון זה.

התיקון עורך רפורמה מקיפה בדיני הריבית וההצמדה בישראל בכלל, ובדיני הריביות וההצמדות בחוק ההוצאה לפועל בפרט. מטרת התיקון במסגרת חוק ההוצאה לפועל, לערוך בדיקה מחודשת באופן חישוב הריביות וההצמדות, דמי הפיגורים וריבית הבסיס, בתיקי הוצאה לפועל.

תיקון 9 האמור, גרר עימו תיקוני חקיקה משניים רבים, בין היתר בחוק ההוצאה לפועל, אשר ערכו שינוי במעמד הריביות ובאופן חישובן בתיקי הוצאה לפועל.

כך בין היתר תוקן סעיף 2ב69 לחוק, בנוסחו החדש:

“הוראה לתשלום בשיעורים” – הוראה לתשלום חוב בשיעורים לפי צו תשלומים או לפי כללים;

“כללים” – כללי מנהל מערכת ההוצאה לפועל שנקבעו לפי סעיף 69א;

“צו תשלומים” – צו תשלומים לבקשת חייב לפי סעיף 7א(ג), צו תשלום בשיעורים לפי סעיף 69, צו תשלומים לחייב מוגבל באמצעים לפי סעיפים 69ד(א) ו-69ז(ב), צו תשלומים שניתן במעמד הבירור או ההבאה לפי סעיף 69ג(ב)(1) או צו תשלומים שניתן בצו איחוד לפי סעיף 74א;

“ריבית בסיס” – הריבית שנדרש החייב לשלם לזוכה כל זמן שהחייב עומד במועדים הקבועים בהסכם;

“תיק” – לרבות תיק איחוד לפי פרק ז’ 3;

“תשלום במועד” – תשלום בתוך 30 ימים מהמועד שבו נדרש החייב לשלם את התשלום.

בדברי ההסבר להצעת החוק נכתב:

“ראשית, מוצע לתקן את ההגדרה “צו תשלומים” שבסעיף 2369 ולהוסיף לה גם צו תשלומים שניתן לחייב מוגבל באמצעים (ר’ לעניין זה את דברי ההסבר לסעיף 12). שנית, מוצע להתאים את הוראות הסדר זה לשינוי המוצע בריבית הפיגורים לפי חוק פסיקת ריבית כפי שניתן ללמוד מדברי ההסבר של הצעת חוק ההוצאה לפועל (תיקון מס’ 58) (חייב המשלם לפי הוראה לתשלום בשיעורים), (התשע”ח, 2018- שבו הוצע ההסדר של חייב משלם, הפחתת הריבית לחייב שהוכר כחייב משלם נובעת מכך שכשחייב משלם את חובו בתשלומים אין עוד צורך להטיל עליו תשלום פיגורים לצורך תמרוצו לשלם. מכיוון שריבית הפיגורים כוללת ריבית בסיס ורכיב תמריצי יחד, לא היה ניתן לקבוע במדויק מה שיעורו של הרכיב התמריצי בריבית הפיגורים, ולכן נקבעה הפחתה קבועה בשיעור של 25 אחוזים מריבית הפיגורים. ואולם לאחר הפרדת דמי הפיגורים מהריבית כמוצע בהצעת חוק פסיקת ריבית, הרי שניתן להפחית את מלוא הרכיב התמריצי - דמי הפיגורים, וזאת בלי לפגוע בריבית הבסיס. משכך, מוצע לקבוע שבחובות המתנהלים לפי חוק פסיקת ריבית והצמדה, חלף הפחתת 25 אחוזים מהריבית, יופחתו מלוא דמי הפיגורים. לעניין זה יצוין שישנם תיקים שבהם חלים ריבית ודמי פיגורים לפי חוק פסיקת ריבית רק על חלק מהרכיבים בתיק. כך למשל כאשר החוב העיקרי אינו מתנהל לפי חוק פסיקת ריבית והצמדה ואילו לתשלומים הנלווים, היינו לאגרות, להוצאות ולשכר הטרחה שהתווספו לחוב בתיק ההוצאה לפועל, נוספים ריבית ודמי פיגורים לפי חוק זה. במקרים אלה, אם החייב הוכר כחייב משלם לפי הוראת תשלום בשיעורים, יופחתו 25 אחוזים מהריבית על החוב העיקרי ולא יתווספו מלוא דמי הפיגורים על התשלומים הנלווים.”

בסעיף 4א81 לחוק העיקרי -

(1) בכותרת השוליים, בסופה יבוא "ודמי פיגורים";

(2) במקום הסיפה החל במילה "להפחית" יבוא "להפחית את תוספת הריביות ודמי הפיגורים הנצברים בתיק ההוצאה לפועל, ובלבד שהפחתת ריבית הבסיס כהגדרתה בסעיף 2ב69 או הפחתת הריבית לפי סעיף 2(א) לחוק פסיקת ריבית והצמדה, תיעשה מטעמים מיוחדים שיירשמו"

בדברי ההסבר של המחוקק לתיקון ס' 4א81 לחוק, נכתב כך :

"סעיף 4א81 עוסק בסמכותו של רשם ההוצאה לפועל להפחית ריביות שנצברו בתיק ההוצאה לפועל. הסעיף קובע שהרשם יהיה רשאי להפחית ריביות אלה מטעמים מיוחדים. עם זאת, כפי שפורט בהרחבה בהמלצות הוועדה ובדברי ההסבר להצעת חוק פסיקת ריבית, תכלית הריבית היא לפצות את הזוכה על העיכוב בקבלת התשלום המגיע לו, ואילו תכלית רכיב הפיגורים היא לתמרץ את החייב לשלם את חובו. משכך, מוצע להעניק לרשם ההוצאה לפועל שיקול דעת נרחב יותר להפחית את רכיב הפיגורים בתיק לצורך מימוש תכלית זו. בין שאר שיקולי הרשם להפחתת רכיב הפיגורים ניתן למנות שיקולים אלה: אם שוכנע שהחייב שילם מחוץ להוצאה לפועל את התשלומים שבהם הוא מחויב לפי צו תשלומים או הסדר עם הזוכה; אם שוכנע כי העדר תשלום בתקופה מסוימת לא נבע בשל השתמטות של החייב מתשלום החוב; או אם הוא סבור כי הפחתת הפיגורים תסייע לתשלום החוב או לסגירת התיק; לעומת דמי הפיגורים שהם רכיב נפרד מריבית הבסיס ולכן אין מניעה שהרשם יפחית אותם במלואם, הרי שריבית הפיגורים כוללת גם את ריבית הבסיס וגם את רכיב הפיגורים, ולכן במקרים אלה מוצע שהפחתת ריבית הפיגורים תיעשה בהתאם לשיעורי הריבית הפרטניים בתיק. בהתאם, מוצע שהרשם יהיה מוסמך להפחית את רכיב הפיגורים בתיק, ואולם הפחתה של ריבית הבסיס תהיה רק מטעמים מיוחדים כפי שקבוע היום בסעיף 4א81."

טעמים מיוחדים - אובייקטיביים וסובייקטיביים

במסגרת דברי ההסבר לתיקון, מונה המחוקק בין היתר מספר טעמים כפי שנוכחנו לעיל. בין טעמים אלו ניתן למצוא טעמים אשר ניתן לראותם כטעמים אובייקטיביים, אשר כל עין במבט חיצוני תמצא בהם טעם, כך למשל אם שילם החייב את התשלומים מחוץ לתיק או על פי הסדר עם הזוכה. טעם אשר ניתן להיווכח בו עובדתית.

וכן טעמים אשר מטיבם וטבעם הינם סובייקטיביים, משתנים מעת לעת, מתיק לתיק, מחייב לחייב. כך למשל, אם רשם ההוצאה לפועל שוכנע כי העדר תשלום בתקופה מסוימת לא נבע בשל השתמטות של החייב מתשלום החוב, או אף אם הרשם סבור כי ההפחתה תסייע לתשלום החוב או לסגירת התיק. טעמים אלו הינם טעמים אשר במידה מסוימת, יכולים לשמש הן כאמצעי, ככלי לסיוע לחייב לסיום תשלום החוב, והן כמטרה, כאשר עצם ההפחתה תסייע לסיים התיק ואף לסגור אותו. הוא הדין כאשר ההפחתה תיתן לחייב "אופק" לסיום החוב, במקרים בהם הריביות ודמי הפיגורים מייצרים גידול מתמיד בחוב, באופן אשר אינו מאפשר כל אופק כאמור.

סל הטעמים - רקמה פתוחה

המחוקק לא קבע במסגרת החוק סל טעמים, והלכה למעשה השאיר "רקמה פתוחה" אשר תיקבע על פי שיקול דעת הרשם, בנסיבותיו של כל תיק או על פי נסיבותיו של החייב. לעניין השאלה מהם "טעמים מיוחדים" התייחס חברי, כבוד הרשם יניב יחזקאל, אשר דן בהפחתת ריביות בתיק הוצאה לפועל מספר 01-97450-00-0 :

"השאלה מהם טעמים מיוחדים נותרה פתוחה בפסיקה, ולמעשה לא קיימת רשימה סגורה. על רשם ההוצאה לפועל לבחון כל מקרה לגופו בהתאם לנסיבות התיק שבפניו". [יצוין כי ס. נשיא בתי משפט השלום בתל אביב (כתוארו אז), כב' השופט עמית יריב, דחה בקשת רשות ערעור על החלטה זו, תוך קביעה שלרשם ההוצאה לפועל שיקול דעת רחב מאוד בהפחתת ריביות (רער"צ 1456-11-22 מטבע חברה למסחר ומימון בע"מ נ' יהושע) (החלטה מיום 3.11.2022)].

כבוד השופטת שטופמן בע"א (מחוזי ת"א) 2836/03 עיריית תל אביב נ' מור תמר (נבו, 24.1.2006) עסקה בסוגיה זו וקבעה :

"אשר להיקפם של הטעמים המיוחדים, הרי שבעוד שבעבר הוכר טעם מיוחד רק בנסיבות חריגות ומיוחדות, הרי שכיום מסתמן שינוי בפסיקה, המכיר בקיומו של טעם מיוחד, גם אם מצטברים טעמים שונים במיוחד".

גם סגן נשיא בתי משפט השלום בתל אביב, כבוד השופט טל חבקין, נתן דעתו לסוגיית **"טעמים מיוחדים"** ברער"צ 50023-03-22 פלוני נ' מנה קמעונאות בע"מ (נבו, 3.5.2022) :

"התיבה "טעמים מיוחדים שיירשמו" מסמיכה את הרשם להביא בחשבון את כלל השיקולים הרלוונטיים להפחתת ריביות. בהקשר זה יש לזכור שריבית פיגורים נועדה לתמרץ את החייב לפרוע את החוב בהקדם האפשרי (ע"א 330/78 המהפך אגודה שיתופית בע"מ נ' פקיד השומה למס הכנסה, פ"ד לה (2) 499, 504-503 (1981), בג"ץ זנדברג נ' רשות השידור, פ"ד נ (2) 793, 807 (1996), רע"א 7777/09 בראנץ נ' כנפי, פסקה 16 (7.1.2013)). חיוב בריבית פיגורים אינו משיג את מטרתו כאשר הוכח בבירור שהחייב אינו יכול לפרוע את חובותיו מטעמים שאינם תלויים בו כגון עקב מחלה קשה או מניעות אובייקטיביות אחרות. ריבית פיגורים עלולה אפוא לשמש ככלי עונשי נגד החייב על לא עוול בכפו. על כן איני משוכנע שנסיונות אישיות של החייב אשר מנעו ממנו או הקשו עליו במידה ניכרת לשלם את החוב אינן רלוונטיות לבקשה להפחתת ריביות, לבטח כשנלווה להן שיהוי לא מוצדק מצד הזוכה שגרם להגדלת החוב משמעותית. מאחר שאין צורך להכריע בשאלה זו כאן, אפשר להותירה לעת מצוא".

שינויי המגמה בחקיקה ובפסיקה, ותיקוני החוק, אף הם טעם כשלעצמו

בעניין שינוי המגמה, כתב הממונה על רשמי הצוואה לפועל, כב' הרשם יניב דיין, במסגרת החלטה אשר ניתנה בתיק 801002-03-23 :

**"נראה שחל שינוי מגמה שנועד להפחית את ריבית הפיגורים הקיימת כך
שיודגשו התכליות של הטלת ריבית פיגורים- ככלי לתימרוץ החייבים לשלם
את חובותיהם ולשמירת שיעור המשקף את ערכו הריאלי של החוב בחלוף הזמן,
ולתעדף תכליות אלו על פני פיצוי הזוכים או הענשת החייבים"**

כאמור לעיל, במסגרת תיקוני החוק, המחוקק מצא לנכון לתקן את החקיקה, ראשית, פרוצדוראלית. באופן החישובים בתיקי ההוצאה לפועל, הן בתקופות החישוב, הן באופן חישוב ריביות הבסיס בחוק ההוצאה לפועל ובחוק פסיקת ריבית והצמדה עצמו, הן בקביעת ה"תחנות" בהם יחושבו דמי פיגורים אחת לתקופה ולא מידי חודש בחודשו, דבר אשר יאפשר אף לחייב המפגר לעיתים קצרות בתשלום, "לתקן" את הדבר "תוך כדי תנועה" וטרם הגעת מועד ה"תחנה" הבאה לחישוב דמי הפיגורים. גם בפן המהותי המחוקק מצא לנכון לערוך בחינה מחודשת, במעמדן של הריביות, במדרג הריביות, הכרה במדרג גבוה יותר של ריבית הבסיס, ומדרג נמוך יותר של ריביות הפיגורים. כך בין היתר, קבע המחוקק כי דמי הפיגורים לא יתווספו לחוב, היינו, יעמדו בפני עצמם באופן שלא יצטברו ריבית דריבית על דמי הפיגורים. דבר אשר גרר עד כה גידול אקספוננציאלי בחוב, הגורם עיוות וחוסר סיכוי להתאמת הקצב בין הגידול בחוב לבין הקיטון בו עקב תשלומי חייב. בנוסחו הקודם של החוק, הרשם היה מוסמך להפחית את הריביות בתיק "מטעמים מיוחדים שיירשמו" ואילו לאחר התיקון לחוק, על מנת להפחית את דמי הפיגורים אין עוד צורך בטעמים מיוחדים, ואילו רק להפחתת ריביות הבסיס יש צורך בטעמים מיוחדים כאמור. ניתן לראות בכך "כרסום" במעמדה של ריבית הפיגורים, ואף כרסום מסוים במעמד ריבית הבסיס, כאשר מתבצע האיזון בין הצורך בריבית הבסיס על מנת לשמור על ערך הכסף מחד, ומאידך בצורך בהקלה ומתן אופק, כאשר הדבר נדרש. מעתה אמור, ובזיקה לדברי כב' הרשם דיין בהחלטה דלעיל, ה"ערך" החשוב של שמירת ערכו של הכסף והגנה על כספו של הזוכה, יכול ליסוג מעט כאשר קיים ערך אחר, חשוב לא פחות, הוא שיקום כלכלי של החייב והשבתו למעגל החברה הנורמטיבית, נטולת החובות, העובדת ומתפרנסת בכבוד. גם בפן הסמכות ושיקול הדעת, מצא המחוקק להרחיב את סמכויות רשם ההוצאה לפועל, כמובא בדברי ההסבר "מוצע להעניק לרשם ההוצאה לפועל שיקול דעת נרחב יותר להפחית את רכיב הפיגורים בתיק לצורך מימוש תכלית זו". שינוי מגמה זה, פרוצדוראלית ומהותית, אף הוא מורה על כיוון בו ניתן יהיה להקל על החייבים לסיים חובותיהם ולשקמם. ומהווה, לדידי, טעם מיוחד כשלעצמו.

דיון והכרעה:

עסקינן בתיקי חוב מוניציפאלי לעיריית חולון אשר נושא הצמדה וריבית לפי חוק הרשויות המקומיות (ריבית והפרשי הצמדה על תשלומי חובה), התש"ס-1980 (להלן: "חוק הריבית").

אין בידי לקבל טענת הזוכה כי לפי חוק הרשויות המקומיות (ריבית והפרשי הצמדה על תשלומי חובה) תש"ס-1980, דין הריבית כדין החוב לתשלום. וכן טענתו כי אלו חובות המחוברים מן הקופה הציבורית המיועדת לשמש את כלל התושבים בתחומה, ועל כן, אין מקום (ולכאורה אין סמכות) להורות על הפחתת הריביות אשר הינם חלק בלתי נפרד מהחוב.

האמור, מכוח לשונו המפורשת של סעיף 4א81 לחוק הוצאה לפועל תשכ"ז-1967 (להלן: "החוק"). יוער כי תיקון 75 לחוק הרחיב את סמכויות הרשם והעניק לו שיקול דעת רחב להפחית אף את ריבית "הבסיס" היינו, ריביות אשר אינן ריביות "עונשיות" או בעלות מאפיין של "קנס", אלא אף ריביות אשר מטרתן שמירה על ערך הכספים.

סמכות זו חלה גם על ריביות סטטוטוריות של רשויות מקומיות, ואינה מוגבלת רק לריביות הסכמיות או כאלו שנפסקו על ידי בית המשפט:
ר' ההוצאה לפועל ירושלים 507350-10-18 החייבת נ' (14.03.2026) [1]:

"בתיק הוצל"פ 507288-03-18 [נבו] טענה הזוכה טענה דומה, שאין עקרונית סמכות לרשם הוצל"פ להפחית תוספת ריבית שנוספה מכוח חוק הריבית. באותו מקרה נדחתה בקשת חברה חייבת מסוימת להפחית ריביות משום שלא התקיימו נסיבות המצדיקות הפחתת ריביות ולא בשל טעמים עקרוניים של סמכויות רשם הוצל"פ להפחית תוספת ריביות.

החייבת ערערה על החלטת הרשם (הח"מ), הערעור נדון לפני כב' ס' נשיא ביהמ"ש השלום ירושלים, השופט אורן סילברמן, שפסק ביום 16.10.25 ברע"צ 24142-08-25 ה-עשרים ושש בע"מ נ' עיריית ירושלים (פורסם במאגרים המשפטיים [נבו]) לקמן:

"16. עוד נטען כי לרשם ההוצאה לפועל אין סמכות להפחית ריבית שנצברה בהתאם לחוק ריבית הרשויות, שנוספת בחלוף 30 יום מהמועד הקובע, ללא קשר לשאלה האם ננקט הליך משפטי או נפתח תיק הוצאה לפועל לגביית החוב. לטענתה, הפחתת ריבית לפי סעיף 81א (4) לחוק ההוצאה לפועל, אין פירושה הפחתה של מלוא הריבית, אלא לכל היותר מדובר בהפחתה של ההפרש שבין הריבית הרגילה לבין ריבית הפיגורים, מקום שקיים הפרש כזה. לטענתה, במקרה בו צורפה ריבית לפי חוק ריבית הרשויות ממילא לא קיים הפרש, ולכן אין סמכות לבצע הפחתה. ממילא לטענתה, הריביות שהצטברה על פי חוק פסיקת ריבית והצמדה ביחס לחובות אחרים במשך כל השנים, היא גבוהה באופן משמעותי מהריבית לפי חוק ריבית הרשויות.

...

דיון-

...

44. ראשית, צדק הרשם בפרשנותו את הוראות הדין בהתייחס לסמכות הרשם להפחתת רביות".
(הדגשות במקור - א.ל.)

א. הנה כי כן בפסיקה עדכנית בה עלתה הסוגיה העקרונית במסגרת ערעור על החלטת רשם, קבע ביהמ"ש פוזיטיבית ובאופן ברור וחד משמעי שאינו משתמע לשני פנים כי לפי הוראות הדין יש סמכות לרשם הוצל"פ להפחית ריביות שצברו בתיק הוצל"פ על חוב ארנונה.

ב. יוער כי לא מדובר בחידוש פסיקתי- גם עובר לתיקון 75 לחוק רשמי הוצל"פ הפחיתו ריביות שנוספו על חובות ארנונה, ובתי המשפט לא מצאו בכך משום חריגה מסמכות או חלילה פעולה בהעדר סמכות. כך לדוגמא ב רע"צ ת"א 27722-12-20 עיריית תל-אביב-יפו נ' אליהו וקנין [נבו] מיום 16.12.20 דן כב' השופט טל חבקין בערעור על החלטת כב' רשם לשכת הוצל"פ בתל אביב שהורתה על הפחתת ריביות שנצברו בעשרה תיקי הוצאה לפועל שעיריית תל אביב-יפו ניהלה נגד חייב בגין חובות ארנונה לא משולמים. לא רק שכב' השופט חבקין לא קבע שיש חריגה מסמכות של הרשם עת הורה על הפחתת ריביות אלא שכב' השופט מצא שהרשם נהג כשורה כשהפחית ריביות שנוספו על חובות ארנונה, בפסיקתו הסתמך השופט הנכבד על פסיקת ביהמ"ש המחוזי וכך פסק:

”כאן המקום להזכיר את פסק הדין העקרוני שהכיר בסמכות רשם ההוצאה לפועל להפחית ריביות על סמך הפרת חובת תום הלב בניהול הליכי גבייה. פסק דין זה, דרך מקרה, ניתן במסגרת בקשת רשות ערעור שהגישה המבקשת, עיריית תל אביב-יפו, בנסיבות דומות לענייננו...בית המשפט המחוזי (השופטת י' שטופמן) אישר את החלטתו בקבעו...”....”

מן הכלל אל הפרט:

לאחר שעיינתי בנתוני התיק, נסיבותיה של החייבת וכן לאור השינוי במגמות החוק והפסיקה בסוגיות האמורות, תוך הרחבת מארג הטעמים המיוחדים. אני סבור כי הטעמים השונים בתיק זה מצטברים לכדי טעמים מיוחדים בגינם יש להפחית את הריביות הנצברות בתיקים ואף לאור טעמים מיוחדים אלו, להפחית אף חלקים ניכרים מריבית הבסיסית בתיק, אשר הצטברו בתיק זה.

להלן הטעמים המיוחדים:

א. טעם ראשון – נסיבותיה האישיות של החייבת ומצבה הרפואי כפי שהוצגו במסמכים ובאסמכתאות שונות בתיק.

ב. טעם שני – משך הזמן אשר חלף מפתיחת התיק (משנת 2004), יחד עם עמידת החייבת בתקופות נכבדות של מעל עשר שנים בצווי תשלומים, בעוד צבירת הריביות בתיק נמשכת. נוצר מצב בו נמנע מהחייבת לראות "אור בקצה המנהרה" לסיום חובותיה כאשר הריבית ממשיכה להיצבר. הדבר אינו עולה בקנה אחד ואף סותר את השיטה הנהוגה במשפטנו ובפסיקה, ובמקרה דנן אף "ריבית הבסיס" אינה מאפשרת, אף אם החייבת תעמוד לעד בצו התשלומים, את סיום החוב.

ג. טעם שלישי – לא קיימים עוד תיקי הוצאה לפועל נוספים הפתוחים כנגד החייבים ומלבד תיק זה (הכולל שני תיקי הזוכה), החייבת נטולת חובות בהוצאה לפועל.

ד. טעם רביעי – הפחתת הריביות תסייע לסגירת התיק, כדברי ההסבר של הצעת החוק.

ה. טעם חמישי – סגירת תיק זה תאפשר שיקום החייבת והשקעת משאבים בטיפול בריאות.

ו. טעם שישי – על פי מסמכי התיק – היעדר נכסים למימוש.

ז. טעם שביעי – יתרת החוב בתיק מורכבת מריביות בלבד. יחס החוב בין עילות החוב

בפתיחה (14,825+3,118=17,943 ₪) אל מול נתוני הגביה (56,210 ₪) כ-313 אחוזי

גביה.

1. לאור האמור לעיל, ומהצטברות הטעמים והנסיבות המיוחדות המפורטות לעיל ובתיקי החייבת, ובהתאם לסמכותי על פי סעיף 4א81 לחוק ההוצאה לפועל, תשכ"ז-1967, מצאתי לנכון להורות על הפחתת מלוא יתרת הריביות בתיקים הפרטניים, ומשכך, איפוס החוב בתיקים הפרטניים, ביטול הכרזת החייבת כחייבת מוגבלת, וסגירת התיקים הפרטניים ותיק האיחוד.
2. המזכירות תידע את החייבת טלפונית אודות החלטה זו.
3. ליישום מזכירות.